

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725, București, România

Telefon: (+40-21) 313.25.31; Fax: (+40-21) 312.54.80

Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.289D/2020

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 2 / 1490CR/09.07.2020

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICȚIONALĂ
NR. 3836 / 07 IUL 2020

Domnului
Ion-Marcel CIOLACU
Președintele Camerei Deputaților

Vă comunicăm alăturat, în copie, Decizia nr.229 din data de 2 iunie 2020, prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate formulată de Avocatul Poporului și a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr.25/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate este neconstituțională. Pz
8/5/2020

Vă asigurăm, domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

ROMÂNIA
Președinte

Prof.univ.dr. Valer DORNEANU

ROMÂNIA
PREȘEDINTE
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosarul nr.289D/2020

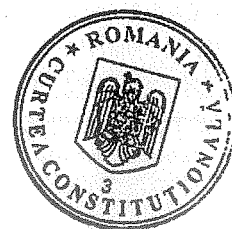
DECIZIA nr.229
din 2 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.25/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.158/2005 privind concediiile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate

Valer Dorneanu	- președinte
Cristian Deliorga	- judecător
Marian Enache	- judecător
Daniel-Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Gheorghe Stan	- judecător
Livia-Doina Stanciu	- judecător
Elena-Simina Tănăsescu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Patricia Marilena Ionea	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.I pct.1, pct.2, pct.5 și pct.6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.25/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.158/2005 privind concediiile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate. Excepția a fost ridicată direct de Avocatul Poporului și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr.289D/2020.

6. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate intrinsecă, reprezentanta Avocatului Poporului susține că art.I pct.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.25/2020 contravine prevederilor constituționale care consacră obligația statului de a asigura ocrotirea sănătății prin asistență medicală în sistemul sanitar de stat. În acest sens, arată că legiuitorul constituant a dat prevalență asistenței medicale asigurate în unitățile sanitare de stat tocmai pentru a constitui o garanție a îndeplinirii obligației sale de a ocroti dreptul la sănătate. Sistemul de asistență medicală trebuie să reprezinte o expresie a principiilor enunțate în Constituție la art.1 alin.(3), referitor la caracterul de stat social, art.4 alin.(1) privind solidaritatea cetățenilor, art.34 și art.47 alin.(2) teza a treia. Într-o interpretare sistematică a acestor prevederi constituționale, dreptul la ocrotirea sănătății nu poate fi disociat de dreptul la asistență medicală în unitățile sanitare de stat. În condițiile transferării finanțării și resursei umane către sistemul privat, efectele pe termen mediu și lung vor duce la pauperizarea treptată a sistemului public de servicii medicale, concomitent cu lipsa accesului persoanelor care nu își permit accesarea serviciilor private la orice servicii medicale. Cele două categorii de furnizori de servicii medicale nu se află pe poziții de egalitate pe piața serviciilor de sănătate, pentru că serviciile medicale private sunt oferite de operatori economici privați al căror scop este maximizarea profitului. Acesta reprezintă un scop legitim atât timp cât nu se realizează din finanțare publică din bugetul de stat și în concurență neloială cu prestatorii de servicii medicale publice.

7. Cu privire la dispozițiile art.I pct.5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.25/2020, arată că acestea sunt contrare celor statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr.1300 din 13 octombrie 2009, prin care s-a confirmat constituționalitatea unor prevederi din legea sănătății prin care unitățile medicale specializate autorizate din sistemul privat erau excluse de la decontarea tuturor serviciilor de asistență medicală de urgență și transport medical asistat.

atrage neconstituționalitatea în întregime a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.25/2020.

11. De asemenea, reprezentanta Ministerului Public apreciază ca fiind întemeiate și criticile de neconstituționalitate intrinsecă circumscrise încălcării art.16, art.34 și art.47 alin.(2) din Constituție. În acest sens, arată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.25/2020 criticate relevă o schimbare de paradigmă în domeniul politicilor de sănătate publică, creând accesul cvasigeneralizat al cetățenilor la servicii medicale în unitățile sanitare private, iar, corelativ, acestor unități li se recunoaște dreptul la decontări din Fondul național unic al asigurărilor sociale de sănătate, precum și de la bugetul de stat, într-o modalitate generalizată, iar nu reziduală, așa cum prevedea anterior Legea nr.95/2006. O asemenea reglementare ar fi trebuit să implice și observarea impactului pe care aceste decontări îl au asupra bugetului, astfel încât redistribuirea resurselor financiare publice între sectorul public și cel privat de sănătate să fie realizată pe baze echitabile, fără destabilizarea vădită a sistemului sanitar de stat. Este ceea ce reclamă chiar art.1 din Constituție, care consacră caracterul social al statului român. Prin urmare, reprezentanta Ministerului Public apreciază că modalitatea concretă în care statul își va îndeplini obligațiile minimale ce îi revin pe tărâmul art.47 alin.(2) din Constituție este plasată sub semnul precarității.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

12. Prin Adresa nr.3235 din 19 februarie 2020, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.1161 din 19 februarie 2020, în temeiul art.146 lit.d) teza finală din Constituție și al art.32 din Legea nr.47/1992, Avocatul Poporului a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.I pct.1, pct.2, pct.5 și pct.6 din Ordonanța de urgență a

14. De asemenea, având în vedere că obiectul de reglementare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr.25/2020 vizează în mod explicit și măsuri privind asigurarea asistenței medicale de urgență, Avocatul Poporului consideră că erau incidente dispozițiile art.II alin.(2) din Ordonanța de urgență nr.1/2014 privind unele măsuri în domeniul managementului situațiilor de urgență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, potrivit cărora *„Comisia interministerială pentru suport tehnic emite aviz conform (...) pentru proiectele de acte normative în domeniul asistenței medicale de urgență și acordarea primului ajutor medical calificat, ce urmează a fi adoptate/emise de Guvern, respectiv de conducătorii organelor de specialitate ale administrației publice centrale”*, precum și dispozițiile art.6 și art.7 din Hotărârea Guvernului nr.144/2014 privind organizarea și funcționarea Comisiei interministeriale pentru suport tehnic referitoare la obligativitatea solicitării avizului conform al Comisiei interministeriale pentru suport tehnic. Or, întrucât Guvernul a omis să solicite avizul CIMST, cu ignorarea prevederilor art.II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.1/2014, precum și ale art.6 și art.7 din Hotărârea Guvernului nr.144/2014, Avocatul Poporului consideră că Ordonanța de urgență a Guvernului nr.25/2020 este neconstituțională în ansamblul său, fiind încălcat principiul legalității consacrat de art.1 alin. (5) din Legea fundamentală.

15. Tot din perspectiva criticilor de neconstituționalitate extrinsecă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.25/2020, Avocatul Poporului arată că Guvernul nu a demonstrat existența situației extraordinare care a determinat emiterea acestui act normativ, nefiind realizat niciun studiu de impact (social și financiar) în ceea ce privește efectele aplicării măsurilor reglementate asupra accesului pacienților la tratamentele asigurate prin programele naționale de sănătate și la asistența medicală de urgență finanțate de la bugetul de stat, precum

prevederilor Constituției, dreptul la ocrotirea sănătății, în componenta sa referitoare la organizarea prin lege a asistenței medicale și a sistemului de asigurări sociale, nu poate fi disociat de dreptul cetățenilor la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, garantat de prevederile art.47 alin.(2) din Constituție. Deși, în aparență, prin noua soluție legislativă se urmărește accesul nediscriminatoriu la serviciile medicale oferite de furnizorii de servicii publici și privați, în cadrul programelor naționale de sănătate, în realitate, în condițiile transferării finanțării și resursei umane (medici, asistenți) către sectorul privat, efectele pe termen mediu și lung vor conduce la pauperizarea accentuată a sistemului public de servicii medicale, concomitent cu lipsa accesului persoanelor care nu-și permit accesarea serviciilor private la orice tip de servicii medicale. În realitate, cele două categorii de furnizori de servicii medicale nu se află în poziții de egalitate pe piața serviciilor medicale, tocmai pentru că serviciile medicale private sunt oferite de operatori economici privați, proprietarii spitalelor private urmărind maximizarea profitului obținut din activitățile desfășurate, ceea ce reprezintă un scop legitim, atât timp cât nu se desfășoară prin finanțare publică, din bugetul de stat și în competiție (neloială) cu prestatorii de servicii medicale din sistemul public.

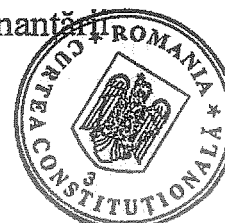
17. Pentru a sublinia diferențele existente între furnizorii publici și cei privați de servicii medicale, Avocatul Poporului amintește că furnizorii publici beneficiază de consacrare și garantare constituțională prin art.34 și art.47 alin.(2) teza a III-a. De asemenea, arată că aceștia sunt supuși unor condiționări legale și administrative, care privesc modul de gestionare a resurselor umane și a achizițiilor, care nu sunt aplicabile și furnizorilor privați de servicii medicale. Totodată, sectorul comercial este liber să-și atragă clientela prin toate metodele de publicitate, inclusiv audiovideo și publicitate stradală, în timp ce sectorului public de sănătate nu-i sunt permise astfel de practici. Ca atare, în situații de finanțare similară sau chiar de subfinanțare a spitalelor publice, există riscul unui

se pot organiza servicii medicale private de urgență se aprobă prin hotărâre a Guvernului. Or, consideră că prin această formulare se liberalizează, în fapt, sistemul medical de urgență, fiind deschisă finanțarea publică pentru tratamentul cazurilor de urgențe critice de către sistemul privat. În condițiile unei finanțări unice, provenind de la bugetul de stat sau bugetul asigurărilor sociale, scindată la un număr nedefinit de unități sanitare de urgență, Avocatul Poporului consideră că rezultatul va fi închiderea unităților sanitare de urgență de stat, cu consecința încălcării principiului solidarității și a dreptului la ocrotirea sănătății în unitățile sanitare de stat.

20. Referitor la soluția legislativă introdusă prin art.I pct.6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2020, Avocatul Poporului susține că aceasta încalcă principiul predictibilității consecințelor actului normativ consacrat de prevederile art.1 alin. (5) din Legea fundamentală. Astfel, consideră că se creează premisele pentru accesul necontrolat și nelimitat al sectorului comercial la finanțarea sectorului public de urgență, iar un furnizor privat, operator economic prin excelență, poate utiliza această imprecizie a textului în vederea obținerii de finanțare de la stat pentru aproape orice pacient, sub suspiciunea de a fi un caz critic.

21. În sfârșit, Avocatul Poporului arată că este lipsită de predictibilitate sintagma „*servicii integrate*” inserată în noua definiție adusă programelor naționale de sănătate curative prin art.I pct.1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.25/2020. În acest sens, arată că, potrivit soluției legislative anterioare, programele naționale de sănătate curative erau definite ca acele programe care au drept scop asigurarea tratamentului specific în cazul bolilor cu impact major asupra sănătății publice, altele decât TBC și HIV/SIDA și transplant de organe, țesuturi și celule. În forma adoptată de Guvern, programele naționale de sănătate curative (adică exact aceste programe pentru care se conferă dreptul furnizorilor privați de a obține finanțate nelimitată în detrimentul finanțării

24. De asemenea, apreciază că este încălcat art.115 alin.(4) din Constituție, deoarece, din preambulul și nota de fundamentare ale ordonanței supuse controlului de constituționalitate nu reiese situația extraordinară care a determinat emiterea acestui act normativ. Consideră că niciuna dintre soluțiile legislative cuprinse de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.25/2020 nu se fundamentează pe existența unei situații excepționale a cărei reglementare să nu poate fi amânată.

25. Totodată, Președintele Camerei Deputaților consideră că a fost încălcat și principiul legalității, prevăzut de dispozițiile art.1 alin.(5) din Constituție, dat fiind că legiuitorul delegat a omis să solicite avizul conform al Comisiei interministeriale pentru suport tehnic, cu ignorarea prevederilor art.II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2014, precum și ale art.6 și art.7 din Hotărârea Guvernului nr. 144/2014.

26. De asemenea, arată că avizul Consiliului Legislativ a fost primit după aprobarea actului normativ, pe data de 5 februarie, ceea ce a determinat Consiliul Legislativ să precizeze că, la aceeași dată la care proiectul de ordonanță de urgență a fost primit spre avizare, în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului din 5 februarie 2020 a fost retrasă încrederea acordată Guvernului, prin adoptarea unei moțiuni de cenzură, aspect ce determină imposibilitatea executivului de a mai face astfel de solicitări.

27. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, referindu-se la criticile de neconstituționalitate raportate la prevederile art.115 alin.(4) din Constituție, arată că intervenția legislativă a Guvernului a fost determinată de un interes public general, respectiv pentru asigurarea unui acces neîntrerupt al populației la servicii medicale. În acest sens, arată că situația extraordinară care dovedește necesitatea reglementării de urgență a măsurilor contestate de autorul excepției de neconstituționalitate rezultă fără

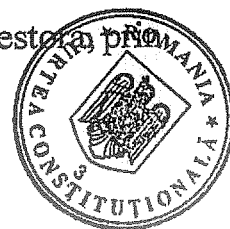

s-a reglementat ca programele naționale de sănătate curative, care se suportă din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, să se deruleze în mod unitar atât prin furnizori publici, cât și prin furnizori privați, în mod similar cu reglementarea privind furnizorii privați de medicamente și dispozitive medicale. Precizează că, în condițiile în care actualele prevederi care reglementează modalitatea de derulare a programelor naționale de sănătate au aplicabilitate până la data de 31 martie 2020, nereglementarea de urgență ar fi condus la imposibilitatea implementării acestor beneficii în legislația secundară în vederea acordării acestora pentru persoanele care suferă de afecțiuni grave.

30. În ceea ce privește afirmațiile referitoare la lipsa studiului de impact social și financiar, Guvernul arată că, în Nota de fundamentare, la secțiunea a 3-a – „*Impactul socio-economic al proiectului de act normativ*” se găsește o analiză ce vizează efectele aplicării măsurilor luate prin actul normativ criticat asupra accesului pacienților la tratamentele asigurate prin programele naționale de sănătate finanțate din Fondul național unic de asigurări de sănătate (FNUASS) și din bugetul de stat. De asemenea, și impactul financiar a fost analizat, așa cum rezultă din secțiunea a 4-a – „*Impactul financiar asupra bugetului general consolidat*” din Nota de fundamentare a actului normativ criticat.

31. Cu privire la lipsa avizului Comisiei interministeriale pentru suport tehnic, Guvernul arată că în niciun caz nu poate atrage neconstituționalitatea întregului act normativ, având în vedere faptul că acesta nu își găsește reglementare constituțională.

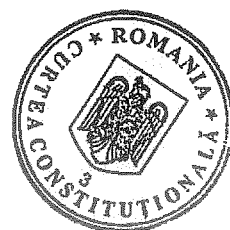
32. Referitor la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Guvernul arată că soluția legislativă introdusă prin art.I pct.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.25/2020, prin care se modifică art.52 alin.(2) lit.c) din Legea nr.95/2006, asigură accesul imediat al pacienților la tratament în cadrul programelor naționale de sănătate curative și, în funcție de opțiunea acestora, prin

Constituție, având în vedere faptul că legiuitorul nu exclude din mecanismul legal al tratamentului în cadrul programelor naționale de sănătate curative unitățile sanitare de stat, ci aduce lângă acestea și unitățile sanitare private, acest mecanism permițând un acces rapid al pacientului la serviciile medicale de specialitate.

35. Guvernul susține că este neîntemeiată și critica de neconstituționalitate privind dispozițiile art.I pct.5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.25/2020, întrucât prevederile art.147 alin.(4) din Constituție dobândesc relevanță doar în măsura în care Curtea ar fi constatat neconstituționalitatea actului normativ în ansamblu sau a prevederii legale în discuție, or, prin Decizia nr.1300 din 13 octombrie 2009, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.91, art.94 și art.95 din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.

36. De asemenea, Guvernul consideră că este neîntemeiată critica privind lipsa de claritate și previzibilitate a sintagmelor „*lista spitalelor private în cadrul cărora se vor organiza servicii medicale private de urgență*” și „*servicii integrate*”. În acest sens, arată că Avocatul Poporului nu indică suficient de clar care sunt elementele care comportă interpretări diferite ori care sunt textele care nu permit stabilirea unei identificări a noțiunilor utilizate de legiuitor. Arată însă că sintagma „*servicii integrate*” nu privește tipuri noi de servicii care să fie acordate în cadrul programelor naționale de sănătate, ci acestea urmează să includă, după caz, un cumul de medicamente, servicii medicale, investigații paraclinice deja reglementate și acordate în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, care nu vor fi stabilite în mod aleatoriu, ci în condițiile art. 51 alin. (4) din Legea nr. 95/2006, respectiv prin hotărârea Guvernului, act normativ care urmează să fie elaborat, ca și până în prezent, cu respectarea tuturor condițiilor de formă și de fond stabilite, potrivit legii, cu avizul tuturor instituțiilor și organismelor competente implicate în procesul de reglementare.

neconstituționalitate intrinsecă ce privesc conținutul acestor dispoziții de lege, Avocatul Poporului formulează și critici de neconstituționalitate extrinsecă, susținând că acestea afectează Ordonanța de urgență a Guvernului nr.25/2020 în ansamblul său. Prin urmare, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr.25/2020, în ansamblul său, și, în special, dispozițiile art.I pct.1, pct.2, pct.5 și pct.6 din această ordonanță de urgență. Aceste texte de lege au următoarea redactare:

- Art.I: „*Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:*

1.La articolul 48 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) programe naționale de sănătate curative care au drept scop asigurarea tratamentului specific în cazul bolilor cu impact major asupra sănătății publice, altele decât TBC și HIV/SIDA și transplant de organe, țesuturi și celule, precum și acordarea de servicii medicale, servicii conexe pentru persoanele diagnosticate cu tulburări din spectrul autist, servicii integrate, după caz, potrivit prevederilor art. 51 alin. (4);”

2.La articolul 52 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) furnizori privați de servicii medicale;” [...]

5.La articolul 111, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

42. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Avocatul Poporului critică Ordonanța de urgență a Guvernului nr.25/2020 atât din perspectiva extrinsecă a neîndeplinirii condițiilor legale și constituționale de emitere a acestui act normativ, cât și din perspectiva intrinsecă, ce vizează însuși conținutul reglementării.

43. Analizând criticile de neconstituționalitate vizând nerespectarea condițiilor legale și constituționale pentru emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.25/2020, Curtea constată că Avocatul Poporului invocă încălcarea principiului legalității prevăzut în art.1 alin.(5), potrivit căruia „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”. Acest text constituțional instituie o obligație generală, aplicabilă nu doar cetățenilor și tuturor persoanelor aflate pe teritoriul României, ci și autorităților statului, inclusiv celor care se bucură de prerogativele de legiferare.

44. Referindu-se la incidența principiului legalității în cadrul procesului de adoptare a actelor normative, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 139 din 13 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 336 din 3 mai 2019, paragraful 85, a subliniat că acest principiu constituțional, interpretat în coroborare cu celelalte principii subsumate statului de drept, reglementat de art.1 alin. (3) din Constituție, „impune ca atât exigențele de ordin procedural, cât și cele de ordin substanțial să fie respectate în cadrul legiferării”. Curtea a subliniat că regulile referitoare la fondul reglementărilor, procedurile de urmat, inclusiv solicitarea de avize de la instituțiile prevăzute de lege, reprezintă „instrumente pentru asigurarea dezideratului calității legii, o lege care să slujească cetățenilor, iar nu să creeze insecuritate juridică”.

45. Curtea reține că Avocatul Poporului invocă încălcarea principiului legalității în raport cu nerespectarea dispozițiilor constituționale și legale

acestei obligații duce la neconstituționalitatea actului normativ adoptat, așa cum Curtea Constituțională a statuat prin Decizia nr.83 din 15 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.187 din 25 martie 2009

48. Ca urmare a solicitării adresate, Consiliul Legislativ, în îndeplinirea atribuțiilor sale constituționale ce privesc asigurarea sistematizării, unificării și coordonării întregii legislații, are posibilitatea de a-și exprima opinia cu privire la: legalitatea măsurilor preconizate; concordanța reglementării propuse cu Constituția, cu legile-cadru în domeniu, cu reglementările Uniunii Europene și cu actele internaționale la care România este parte, iar în cazul proiectelor de lege și al propunerilor legislative, natura legii și care este prima Cameră ce urmează a fi sesizată; asigurarea corectitudinii și clarității exprimării juridice, înlăturarea contradicțiilor sau necorelărilor din cuprinsul proiectului de act normativ, asigurarea caracterului complet al prevederilor sale, respectarea normelor de tehnică legislativă, precum și a limbajului normativ; prezentarea implicațiilor noii reglementări asupra legislației în vigoare, prin identificarea dispozițiilor legale care, având același obiect de reglementare, urmează să fie abrogate, modificate sau unificate, precum și prin evitarea reglementării unor aspecte identice în acte normative diferite[art.3 alin.(3) din Legea nr.73/1993].

49. Deși avizul Consiliului Legislativ este consultativ, art.10 alin.(4) din Legea nr.24/2000 prevede că observațiile și propunerile privind respectarea normelor de tehnică legislativă vor fi avute în vedere la definitivarea proiectului de act normativ, iar neacceptarea acestora trebuie motivată în cuprinsul actului de prezentare a proiectului sau într-o notă însoțitoare.

50. Potrivit dispozițiilor art.4 alin.(3) ultima teză din Legea nr.73/1993, în cazul ordonanțelor de urgență, Consiliul Legislativ trebuie să emită avizul său în 24 de ore, dar dacă avizul nu este dat în acest termen, aceasta nu împiedică desfășurarea procedurii legislative.

considere că de la această dată curge termenul de emitere a avizului, ci ea trebuie dublată, în mod obligatoriu, de înregistrarea solicitării la Consiliul Legislativ înainte de emiterea ordonanței de urgență, pentru că altfel s-ar compromite chiar rolul Consiliului Legislativ, deoarece ar putea apărea situația ca la momentul primirii solicitării de aviz actul normativ să fi fost deja adoptat, așa cum s-a întâmplat în cauza de față. Astfel, data înregistrării la Consiliul Legislativ a adresei de solicitare a avizului său este certă, și anume 5 februarie 2020, iar Curtea nu poate decât să concluzioneze că, la data emiterii ordonanței de urgență, Guvernul nu a solicitat avizul Consiliului Legislativ și astfel a încălcat art.1 alin.(3) și (5), precum și art.79 alin.(1) din Constituție.

54. Curtea mai reține și faptul că, în ceea ce privește respectarea prevederilor legale și constituționale care stabilesc competența autorităților, prin Decizia nr.611 din 3 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.877 din 7 noiembrie 2017, paragraful 106, a arătat că statul de drept presupune punerea în aplicare a prevederilor explicate și formale ale legii și ale Constituției. Cu alte cuvinte, „sub aspectul colaborării loiale între instituțiile/autoritățile statului, o primă semnificație a conceptului o constituie respectarea normelor de drept pozitiv, aflate în vigoare într-o anumită perioadă temporală, care reglementează în mod expres sau implicit competențe, prerogative, atribuții, obligații sau îndatoriri ale instituțiilor/autorităților statului.” Prin urmare, „colaborarea loială presupune, dincolo de respectul față de lege, respectul reciproc al autorităților/instituțiilor statului, ca expresie a unor valori constituționale asimilate, asumate și promovate, în scopul asigurării echilibrului între puterile statului. Loialitatea constituțională poate fi caracterizată, deci, ca fiind o valoare-principiu intrinsecă Legii fundamentale, în vreme ce colaborarea loială între autoritățile/instituțiile statului are un rol definitoriu în implementarea Constituției.” (paragraful 107)

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

**În numele legii
Decide :**

Admite excepția de neconstituționalitate formulată de Avocatul Poporului și constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr.25/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate este neconstituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 iunie 2020.

**PREȘEDINȚELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE**

Prof. univ.dr. Dorneanu

MAGISTRAT-ASISTENT,

Patricia Ionea

